

is niet verwonderlijk. Zijn moeder was pianolerares en kerkorganist en zelf speelt hij sinds zijn 3de piano. „Ik speel nog elke dag. Als kind hield ik van Béla Bartók en Bach, maar ik speelde ook de moderne muziek van toen, zoals The Beach Boys. Ik was dol op *De notenkraaker* van Tsjaikovski en *Peter en de wolf* van Prokofjev. Het idee instrumenten te koppelen aan dieren heb ik daar vandaan.”

Brown begon zijn werkzame leven zelfs als muzikant. „Ik zat in de hoek van Elton John, Billy Joel of wie hebben jullie daar? Marco Borsato, ik weet dat jullie Nederlanders dol zijn op hem... Nee, nee, niet Marco Borsato, *forget about him*”, zegt hij lachend. „Ik speelde softrock, maar had de pech dat toen mijn album uitkwam, de Amerikaanse muziekscene net helemaal in de ban was van rapmuziek.”

Hij besloot zijn energie te stoppen in het schrijven van boeken, en met succes. Zijn wereldwijde doorbraak *De Da Vinci Code* en alle andere boeken over Robert Langdon – nummeroloog en ‘symboloog’ (een zelf-verzonnen discipline) – werden bestsellers. Een aantal ervan is verfilmd en wie compo-

neerde mee aan de soundtrack? Tuurlijk, veelkunner Dan Brown. Hij is zelfs te horen als zanger.

Dat andere waarin hij uitblinkt – raadsels, puzzels, geheime codes – heeft Brown van zijn vader, die wiskundeleraar was op een prestigieuze privéschool. Het kerstcadeau voor de kleine Dan lag niet gewoon onder de boom: eerst moest hij een paar raadsels en anagrammen oplossen.

Er was geen tv in huis, dus hij moest zichzelf vermaken. „Als kind was ik veel buiten, dol op natuur en dieren: vogels, kikkers en natuurlijk katten en honden. Ik zwom veel, ik snorkelde en bekeek vissen onderwater.” Boeken waren er wel in huize Brown; een van z’n lievelingsboeken was *De kat met de hoed* van Dr. Seuss. Het gezin Brown bestond verder uit zijn twee jaar jongere zus Valerie (nu kunstschilder) en zijn tien jaar jongere broer, Gregory (nu componist en dirigent). „Met mijn broer heb ik veel gespard over *Het wilde dierenorkest*.”

Als kind zou Dan Brown zo’n boek met de terloopse introductie in de klassieke muziek graag hebben gehad. Hij hoopt dat hij – zelf kinderloos – de jeugd enthousiast kan maken. „Kinderen zitten tegenwoordig vastgekoekt aan hun telefoonschermpjes.” Brown maakt het bijbehorende gebaar. „Hopelijk brengt *Het wilde dierenorkest* ze weer in contact met de echte wereld. *Sure*, er zit een app bij, maar ik stond erop dat die alleen muziek weergeeft. Geen filmpjes, geen games.”

De behoorlijk geavanceerde app was niet het goedkoopste onderdeel van het project. „Ik hoop dat kinderen klassieke muziek

Het wilde dierenorkest verschijnt bij uitgeverij Luitingh-Sijthoff (€18). De app kan worden gedownload via danbrown.nl Met bovenstaande QR-code kunt u luisteren naar een voorproefje.

leren waarderen. De app is gratis. Je hoeft het boek niet te hebben om naar de muziek te luisteren. *It's my donation to the world.*”

Doneren doet hij wel vaker. Zo ontving de Amsterdamse Ritmanbibliotheek een fors bedrag om oude documenten te digitaliseren. Vast ook een beetje eigenbelang? „Ik ben een grote fan van Nederland. Ik wilde dit voorjaar naar de tulpen komen kijken, maar toen kwam corona. Nederland heeft een rijke geschiedenis van tegendraads denken. Ik heb zelfs al een paar scènes geschreven die in Nederland spelen en Amsterdam zou weleens een rol kunnen krijgen in een van mijn volgende boeken.”

Nu we het er toch over hebben, komt er nog een nieuw Robert Langdon-avontuur? „Daarom ben ik om half 4 opgestaan. Verder kan ik er nog niets over zeggen, behalve dat professor Langdon sinds een jaar of drie een relatie heeft met een van de dames uit een vorig boek.”

Oké, hartelijk dank voor dit gesprek dan. Brown antwoordt zoals gezegd in foutloos Nederlands: „Graag gedaan, en tot ziens!” ■

